

Tavizlerin doğurduğu tavizler normale dönüyor gözümüzde. Bu hazmedemeyiş ve tavizler ile türbanların rengine uygun takılan çantalar ve dudaklara sürülen aynı renk rujlar ile kombine edilen modern tesettür anlayışı geliştirdi toplumumuzda ve artık kimse başörtümüş, dini eğitim veren imam hatip liseleri ve ilahiyat fakültelerimize dil uzatmıyor; başörtüsü ile okullara devlet dairelerine girişimizi engellemiyor. Neden mi? Çünkü içini boşalttığımız dini kavram ve şiarlarla yaşıyoruz bu hayatı.

Evet, yaşıyoruz ama ruhen, manen ve vicdanen öldüğümüzün farkında olmadan. Bir yandan çöpe ekmek atacak kadar müsrif öte yandan karnını doyurmak için çöpten ekmek toplamak zorunda kalmış insanların tezatlığı içinde yaşıyoruz. Çöpten ekmek toplayanın bile Suriyeli olmasına tahammül edemeyen ama bombalar altında kalmasına umursamaz bir eda ile "Bana dokunmayan yılan bin yaşasın." derecesine tahammül edebilen vicdan yoksunu insanlarla beraber yaşıyoruz bu hayatı. Vatanını koruduğunda terörist, terk etmek zorunda kaldığında vatan haini, çalıştığında uyanık, yardıma muhtaç olduğunda dilenci muamelesi gören, hor ve hakir görülen, başımıza basmamız gerektiği halde çöplüğümüze bile almadığımız Muhacir Suriyelilerin gözlerinin içine bakarak Medineli ensardan bahsederek yaşıyoruz bu hayatı. Bir servet değerindeki camilerimizin kubbelerine bağlı son model avizelerin altında dua ederken tüm mazlumlara, asıl zalimin bizler olduğunı unutarak yaşıyoruz bu hayatı.

Aldatıcı dünya hayatı aldatıyor bizleri bütün cazibesi ile nimetler içinde yüzerken şükretmeyi, musibetlerimizde ise sabretmeyi unutuyoruz. Ölümü bir yok oluş ve son olarak telakki ettiğimizden, hayata sıkıca bağlanıyoruz. Muradımıza ermek için heyecanla geçmesini istediğimiz günleri, kendi ömrümüzden eksilmiyormuş gibi geçiriyoruz. Yaşadığımız gibi inanmak ve bu inançla yaşamak hoş gelse de nefsimize, inandığımız yaratıcının emrettiği şekilde yaşamalıyız bu hayatı.

Evet, yaşıyoruz bu hayatı; kendimizce, dilediğimizce ve gönlümüzce ama yaşamalıyız bu hayatı Allah'ın rızası ve Resulullah'ın ahlakı ile sevinç içinde geçmesini beklediğimiz günler Allah'a yakınlıktır. Yaşadığımız gibi inanmak ve bu inançla yaşamak hoş gelse de nefsimize, inandığımız yaratıcının emrettiği şekilde yaşamalıyız bu hayatı ve yaşatmalıyız tüm yeryüzüne, tüm insanlığa..

HİSBE

hisbe İLİM VE KÜLTÜR DERGİSİ YIL : 2 SAYI : 10 • 2020

Gündemimizi Kimler Belirliyor?

Mus'ab ŞEN-Hümanizm

Talha SONSÖZ-Yalvarırım Biri-
Ebu Ubeydeyi Çağırın

İyaz BERK-Yaşıyoruz Bu Hayatı

Mervan ERDEM-Fergani

Ebûl-Â'lâ el-Mevdûdî-İbadet Kelimesi

Davut KORKMAZ-Kalp Krizi
(Miyokard Enfarktüsü)

Yavuz SAYGIN-Sünneti Müdafaâ Etmek

Sâlim b.Mâdi-Çocuğa Dinine-
Sahip Çıkmayı Öğretmek

Hisbe Söyleşi-Tağut Nedir? 1

Hisbe Fıkıh Köşesi-Organ Naklinin Hükmü

İciz bir kulun bilinmezlik varlığını bildirip var eden, Kadir-i Mutlak'ın ilmi ve sıfatları ezeli ve ebedidir. Bizlerin haline en güzel örnek her insan birer bedavidir. Aklını yeterli sanır biçare aciz insan, fakat gönlü hep boş kederlidir. Hele bir açık kapıdan bakın âlemlere, görürsünüz ki orada her şey medenidir. Bunları yaratan Hükümran, hem ezeli hem ebedidir. Gönlüm âşık, biçare, divane, delidir. Muhabbet arar kendine biçare gönül lakin bütün dostluklar hilelidir. Secde edemedi henüz kalbimiz, bütün hayırlarımız belki de şehevidir. O rahmet etmez ise bizlere halimiz nar-ı ebedidir. Halk etti hubbundan Habibini (s.a.v.) , onun yanında ummul kitap değişmez. Bu onun vadidir. Sorun hele nefse; ağır mı gelir insana secde, yoksa bütün secdeler mi kezbidir? Görünmeyi görür gibi sevmek; uykuda dahi kalbin uyanıklığı, zikri Rahman'ın eseridir. Eğer yazdıklarım sizi hüznülendirdi ise mazur olayım, bunu yazan da kendi aklından, fikrinden şüphelidir. Yazan benim ama bu kelimeler, kalbimden çıkanlara vurulmayan zincirlerin zilletidir. Bu benim nefsimin acziyetidir ve dahi bana yazdırılmadı bunlar, biz yazdık ben ve nefsim hesaplaştık. Kusurumuzu mazur görün belki de biraz kafanızı karıştırdık.

Ebu Ubeyde (ra) Ürdün’de tauna yakalandığında orada bulunan müslümanları yanına çağırarak şunları söyledi: ‘Size tuttuğunuz takdirde daima hayır içerisinde bulunup hiç bir zarar görmeyeceğiniz bazı şeyler tavsiye edeceğim: Namazı kılıp zekatı veriniz; Ramazan orucunu tutunuz; sadaka verip hacc ve umre yapınız. Kendi aranızda birbirinize iyiliği tavsiye ediniz. Emirlerinize (yöneticilerinize) ihanet etmeyiniz ve kendilerine nasihat bulunuz. Dünyanın sizi helake sürüklemesine izin vermeyiniz. Şunu aklınızdan çıkarmayınız ki insan bin sene de yaşasa nihayet bir gün benim şu anda içinde bulunduğum acıklı duruma düşecektir. Allah Teâlâ Ademoğullarının üzerine ölümü yazmıştır. Ondan kurtuluş yoktur ve her insan mutlaka ölecektir. İnsanların en akıllısı Rabbine en fazla itaat edip âhireti için çalışandır. Allah’ın selamı, rahmet ve bereketi sizlerin üzerine olsun! Ey Cebel’in oğlu Muaz! Müslümanların namazlarını sen kıldır’. Bu sözlerden sonra Ebu Ubeyde (r.a.) vefat etti. Bunun üzerine Muaz b. Cebel (r.a.) kalkarak şunları söyledi:

“Ey insanlar! Günahlarınızdan tevbe ederek Allah Teâlâya kesin dönüş yapınız. Çünkü huzuruna tevbe ederek gelmiş olanları bağışlaması Allah’ın üzerine haktır. Ancak kul hakları müstesnâdır. Çünkü kul, hakkını ödemediği sürece o kişinin rehinidir. İcinizden müslüman bir kardeşiyle kûs olanlar varsa derhal onu bularak musafaha etsinler. Zira bir müslümanın, müslüman kardeşiyle üç günden fazla kûs durması çok büyük bir günahtır”

- Ebu Ubeyde b. el-Cerrah şöyle buyurmuştur: “Mü’minin kalbi serçeye benzer. Her gün şu kadar defa alt-üst olup bir oraya, bir buraya döner”[2]

Ebu Nuaym, Hilye I/102.